

“Een zekere auditieve en begripsmatige overeenstemming”

Dirk Visser

Noot bij (B9 7745) Voorzieningenrechter Rechtbank 's-Gravenhage, 26 maart 2009, 329321 / KG ZA 09-115, X Horeca Beheer B.V., Einstein Exploitatie B.V. en X tegen IJssalon Van Bokhoven h.o.d.n. Café Einstein, Y en Z.

Kan café Einstein in Leiden het gebruik van de aanduiding “café Einstein” door een gelijknamig café in Delft verbieden? Nee, volgens de Haagse rechter.

Handelsnaamrechtelijk is op het vonnis weinig aan te merken. Het handelsnaamrecht is nu eenmaal in beginsel een plaatselijk recht. De rechter is van oordeel dat het Leidse café slechts plaatselijk bekend is en dat verwarring met het Delftse café niet te duchten is. Je kan daarover van mening verschillen - er komen immers met enige regelmaat Delftenaren naar Leiden, vooral in verband met het daar bestaande vrouwelijke studenten overschot - maar de redenering is zeker niet onbegrijpelijk. Zelfs Delftenaren kunnen, beneden een bepaald alcohol niveau, Leiden en Delft nog uit elkaar houden.

Minder begrijpelijk is de merkenrechtelijke redenering. Het beeldmerk links is van café Einstein in Leiden. Het beeldmerk rechts is van café Einstein in Delft.

De rechter komt tot zijn oordeel door eerst in ov. 4.8 uitgebreid te proberen te onderbouwen waarom in het (eisende) beeldmerk links naar zijn voorlopig oordeel “geen dominerend element valt aan te wijzen”. De lezer leze zelf de redenering er maar op na.

Ieder normaal, niet-merkenrechtelijk geschoold mens zal naar mijn overtuiging onmiddellijk (het woord) “Einstein” als dominerend element noemen. “Het karakteristieke portret van Einstein, het woordbestanddeel ‘Einstein’ en de formule doen enkel denken aan de bekende professor”, zegt de rechter. Iedere leek zou dit omdraaien: *Zowel* het karakteristieke portret van Einstein *als* het woordbestanddeel ‘Einstein’ *en* de formule doen *onmiskkenbaar* denken aan de bekende professor”.

Het bewuste café onderscheidt zich met de aanduiding ‘Einstein’. En aangezien Einstein geenszins beschrijvend is voor café’s is dat een prima, sterk onderscheidend merk.

Vervolgens gebruikt het Delftse café niet alleen het logo rechts, maar ook de aanduiding “café Einstein”. Het voorvoegsel café en de aanduiding “Italiaanse keuken” zijn nogal beschrijvend.

Auditief én begripsmatig is het dus Einstein tegen Einstein (voor precies dezelfde diensten). De Haagse rechter denkt daar anders over:

“Een samengesteld merk, zoals hier aan de orde, kan immers slechts worden geacht overeen te stemmen met een ander teken, dat gelijk is aan of overeenstemt met één van de bestanddelen van het samengestelde merk, indien dit het dominerende bestanddeel is in de totaalindruk die door het samengestelde merk wordt opgeroepen. Dat sprake is van een zekere auditieve en begripsmatige overeenstemming, doet er naar voorlopig oordeel niet aan af dat slechts in beperkte mate sprake is van overeenstemming”.

Er is dus volgens deze rechter “slechts in beperkte mate sprake is van overeenstemming”. Om dat volgens deze rechter het eisende Einstein merk “slechts een gering onderscheidend vermogen heeft” is er geen sprake van verwarringsgevaar.

Volgens mij is het onjuist om te concluderen dat er slechts sprake is van “een zekere auditieve en begripsmatige overeenstemming” en is het evenzeer onjuist om te oordelen dat het eisende Einstein merk “slechts een gering onderscheidend vermogen heeft”.

Einstein is een prima merk voor een café, de diensten zijn identiek en de auditieve en begripsmatige overeenstemming is zonder meer groot te noemen.

Deze Haagse beslissing lijkt mij dan ook merkenrechtelijk minder juist.

DV